26

לבן הן לו יהי כדברך׃ ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדת והטלאת
כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו׃ וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
לבן הנותרת׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות׃
ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח
הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים׃ והכשבים
הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל
חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על
צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב
את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות׃
ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן
והקשרים ליעקב׃ ויפרץ האיש מאד מאד ויהי
לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃ וישמע
את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר
לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה׃
וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום׃ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן ראה אנכי את
פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי
היה עמדי׃ ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אב

ואמר לבן הא לוי יהי כפתגמך׃
ואעדי ביומא ההוא ית תישיא
רגוליא ורקועיא וית כל עזיא נמורתא
ורקועתא כל די חוור ביה וכל דשחום
באמריא ויהב ביד בנוהי׃ ושוי
מהלך תלתא יומין בינוהי ובין יעקב
ויעקב רעי ית ענא דלבן דאשתארא׃
ונסיב ליה יעקב חטרין דלבן רטיבין
דלוז ודדולב וקליף בהון קלפן חוורין
קלוף חוורא די על חטריא׃ ודעיץ ית
חטריא די קליף ברטיא אתר בית
שקיא דמיא דאתין ענא למשתי
לקבלהין דענא ומתיחמן במיתהין
למשתי׃ ואתיחמא ענא
בחטריא וילידא ענא רגולין
נמורין ורקועין׃ ואמריא
אפריש יעקב ויהב ברישׁ ענא
כל רגול וכל דשחום בענא דלבן
ושוי ליה עדרין בלחודוהי ולא
ערבינון עם ענא דלבן׃ והוי
בכל עידן דמתיחמן ענא בכירתא
ומשוי יעקב ית חטריא לעיני ענא
ברטיא ליחמתהין בחטריא׃
ובלקישות ענא לא משוי והוין
לקישיא ללבן ובכיריא ליעקב׃
ותקיף גברא לחדא לחדא והוו
ליה ען סגיאן ואמהן ועבדין
וגמלין וחמרין׃ ושמע ית פתגמי
בני לבן דאמרין נסיב יעקב ית כל
די לאבונא ומדי לאבונא עבד ית כל
נכסיא האלין׃ וחזא יעקב ית סבר
אפי לבן והא ליתוהי עמיה
כמאתמלי ומדקמוהי׃ ואמר יי
ליעקב תוב לארע אבהתך
ולילדותך ויהי מימרי בסעדך׃
ושלח יעקב וקרא לרחל וללאה
לחקלא לות ענה׃ ואמר להין
חזי אנא ית סבר אפי אבוכין
ארי ליתוהי עמי כמאתמלי ומדקמוהי
ומימריה דאלהא דאבא הוה
בסעדי׃ ואתין ידעתון ארי בכל
חילי פלחית ית אבוכין

ותעיד על שכרי לפניך טלוא
שאינו נמצא כי אם נקודים
וטלואים ולשחשיפן בהן
שאינו נקוד וטלוא בידוע
שגנבתו לך ובגנבה הוא
שהי אתי׃ הן׃ לשון הן
קבלת דברים לו יהי כדבריך
הלואי ותחפוץ בכך׃ ויסר לבן
ביום ההוא׃ וגו׳ התישים
עזים זכרים׃ כל אשר לבן בו׃
כל שהיתה בו חברבורת לבנה
ויתן לבן ביד בניו השפחות
ויעקב רעה את הנותרות
והעקודות שאינם אלא מיום
מסר לו׃ מקל לבנה׃ עץ הוא
ושמו לבנה כדאמ׳ תחת אלון
ולבנה׃ ולוז׳ [illegible] שהוא
שקורין [illegible] שהוא
לבן׃ לח׃ כשהוא רטוב
ועוד לקח מקל לוז׃ עץ
שגדלין בו אגוזים דקים
קולדרין׃ וערמון׃ קשטניר׃
פצלות׃ קילופים קילופים
שהיה עושה מגולה מחשף
הלבן׃ גלוי לבן של מקל כשהיה
קולפו היה נגלה ונראה לובן
שלו במקום הקלף׃ ויצג׃
ויעמיד׃ לשון תחובה ושיצה
הוא בלשון ארמי׳ והדמיון
בתלמוד דיצה שלפה דיצה
שלפה׃ דק ביה אידי יצה
נעצה׃ אלא שאין צד
לשון׃ ברהטים׃ במרוצת
המים בבריכות העשויות
בארץ להשקות שם הצאן׃
אשר תבאן׃ ברהטים אשר
תבאנה הצאן לשתות שם
הציג המקלות לנכח הצאן׃
ויחמנה׃ הבהמה רואה
המקלות והיא נרתעת
לאחוריה והזכר רובעה
ויולדת כיוצא בו׃ [illegible]
אף המים נעשים זרע במעיהם
ולא היו צריכות לזכר וזהו
ויחמנה׃ אל המקלות׃ אל
מראית המקלות׃ עקודים׃
משונים במקום עקידתן
הן קרסולי ידיהם ורגליהם׃

והכשבים הפריד׃ הנולדים עקודים
ונקודים הבדילם לבדם ועשה אותם
עדר לבדו והוליך אותן עד לפני
הצאן ופני הצאן ההולכות לאחריהן
עשה אליהן והן שואו ויתן הצאן
אל העקוד שהיו פני הצאן אל העדר
העקודים׃ ולא כל חום שמצא בצאן
לבן׃ וישת לו עדרים כמו שפירשתי׃
המקושרות׃ כתרגומו הבכירות׃ ואין
לי עד מקרא ומוכיח חברו על אחד
אחיתופל בקושרים׃ ויהי המקשר ואין
אותם המקשרות יחד ואחר עמם׃

ובהעטיף׃ לשון איחור כתרגומו׃ ומנחם חיברו
האוחלעות והמעוטפות׃ לשון עטיפה כי
כסות׃ טלו׃ ומתעטפות בצמרן ובעורן ואינן
מתחממות להתייחם על ידי זכרים׃ ושורותוי
פרות ורבות משאר צאן׃ ועבדים ושפחות
מוכר צאנו בדמים יקרים ולוקח כל אלה׃
עשה כבוד׃ כמו ויעש חיל ויך את עמלק׃
שוב אל ארץ אבותיך ושם אהיה עמך׃ אבל
בעודך מחובר לטמא אי אפשר להשרות
שכינתי עליך׃ ויקרא לרחל תחלה ואחר
כך ללאה שהיא היתה עיקר הבית
שבשבילה נזדווג יעקב ללבן ואף בניה
של לאה מודים בדבר שהרי בועז ובית

קדים רוח יהוה ממדבר
עלה ויבוש מקורו
ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי
חמדה׃ תאשם שמרון
כי מרתה באלהיה
בחרב יפלו עלליהם
ירטשו והריותיו
יבקעו׃ שובה
ישראל עד יהוה
אלהיך כי כשלת
בעונך׃ קחו עמכם
דברים ושובו אל

[illegible] שמו [illegible] ויסער [illegible]
[illegible] היה לדורות [illegible]
[illegible] וספקתים [illegible]
[illegible] טובה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ויאמרו [illegible]
[illegible] כאשר [illegible]
[illegible] אנשים [illegible]
[illegible] חכמת [illegible]
[illegible] לשון [illegible]
[illegible]
[illegible]